

25. Ó sì wí pé: Èyín mú àwọn òrìṣà (ní ọlórún yín) dípòò Allaahu nítitorí ifẹ tí ẹ ní sí araa yín ni igbésí ayé yíí. Lẹyín náà tí ó bá di ọjọ igbènde apákan yín yóò kọ apákan sílẹ, àti pé apákan yín yóò máa sẹbi lé apákan. Àti pé iná ni ibùgbée yín, bẹẹ sì ni kò ní sí àwọn alàránṣe fún yín.

26. Luutu sì gbà á (Ibraahiimu) gbọ. (Ibraahiimu) sì wí pé: Èmi yóò lọ sí ọdọ Olúwaa mi, dájúdájú Òun ni Abiyi jùlọ, Ọjọgbón jùlọ.

27. A sì fí Is-haaku ta á lọre àti Yahkuubu. A sì ẹe nínú un àwọn àrómódómọọ rẹ ní Annábi, A sì (fún wọn) ní Ìwé-Mímọ, A sì fún un ní ẹsan rẹ ní ayé yíí, tí ó bá sì di ọrun, àti pé dájúdájú òun yóò wà nínú un àwọn ẹni-rere.

28. (Kí o sì ẹe irántíi) Luutu nígbà tí ó sọ fún àwọn èniyàn-an rẹ pé: Dájúdájú ẹyin n hùwà ibàjẹ tí ẹni kan nínú un àwọn àgbáyé kò hu irúu rẹ síwájú yín.

29. Sẹbi ọkùnrin ni ẹyin n bá lò pọ (dípò obínrin), tí ẹ tún n dá ọnà, tí ẹ tún n ẹe nnkan ikórira nínú un àpẹjọọ yín. Sùgbón èsì àwọn èniyàn-an rẹ kò ju pé: Mú iyà wá fún wa láti ọdọ Allaahu bí iwọ bá jẹ olódodo.

30. Ó sì wí pé: Olúwaa mi, jòwọ ràn mi lówọ lórí àwọn oníbàjẹ èniyàn.

31. Nígbà tí àwọn ọjísẹe Wá sì dé ọdọ Ibraahiimu pẹlúu iró idúnnú, wọn wí pé: Dájúdájú àwa yóò pa àwọn ará ilú yíí rẹ, dájúdájú àwọn èniyàn inú un rẹ jẹ alábòsi.

32. Ó wí pé: Dájúdájú Luutu wà níbẹ. Wọn wí pé: Àwa ni a ní imọ jùlọ nípa ẹni tí ó wà níbẹ. Dájúdájú Àwa yóò gbà á là àti àwọn idílee rẹ àyàfi iyàwóo rẹ, ẹni tí ó wà lára àwọn tí yóò sẹkù sẹyin.

وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَنًا مَّوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ وَيَلْعَنُ بَعْضُكُم بَعْضًا وَمَأْوَاكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّنْ نَّصِيرٍ ﴿٢٥﴾

فَمَنْ لَهُ لُوطٌ وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَى رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٦﴾ وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ وَآتَيْنَاهُ أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمَنَّ الصَّالِحِينَ ﴿٢٧﴾ وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ ﴿٢٨﴾ أَإِنكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ وَتَقَاطِعُونَ السَّبِيلَ وَتَأْتُونَ فِي نَادِيكُمُ الْمُنْكَرَ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا اتَّبِعْنَا بَعْدَ اللَّهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٩﴾ قَالَ رَبِّ انصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ

الْمُفْسِدِينَ ﴿٣٠﴾ وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى قَالُوا إِنَّا مُهْلِكُوا أَهْلَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ إِنَّ أَهْلَهَا كَانَوْا ظَالِمِينَ ﴿٣١﴾ قَالَ إِبْرَاهِيمُ فِيهَا لُوطًا قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَن فِيهَا لَنَنْجِيَنَّهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٣٢﴾